

3. Паянок Т., Савченко А. Аналіз дебіторської заборгованості підприємства за допомогою економіко-математичних методів. Виклик часу. 2017. № 3. С. 27–32.
4. Пінчук Т.А. Організаційно-методичні проблеми обліку дебіторської заборгованості в системі управління підприємством / А.Т. Пінчук // Ефективна економіка – 2014. – № 10. – С. 36–41.
5. Новицька Н.В. Теоретичні аспекти понять «дебіторська заборгованість» і «кредиторська заборгованість» // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 2. – С. 286–290.
6. Бабенко В. П., Клепікова С. В. Вдосконалення управління кредиторською заборгованістю підприємства // Вісник Національного технічного університету "ХПІ". Економічні науки: зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2020. – № 6 (8). – С. 38-44.

Вінник В. Ю.
магістрантка кафедри міжнародного бізнесу та фінансів
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»
м. Харків, Україна

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

На сьогодні проблеми пошуку результативних способів управління валютним ризиком для підприємств в Україні стають все актуальнішими, оскільки саме вони впливають на фінансову діяльність підприємства тощо.

У кожного підприємства є загроза щодо фінансових ризиків. Як відомо, *фінансовий ризик* — ризик, пов'язаний з імовірністю втрат фінансових ресурсів (грошових коштів).

Валютний ризик - це вірогідність виникнення можливих втрат унаслідок несприятливих змін курсів іноземних валют. Валютний ризик є специфічним видом ринкового ризику. Його сутність полягає в можливості фінансових втрат за балансовими та позабалансовими статтями у зв'язку зі зміною ринкових умов і, відповідно, з рухом ринкових валютних курсів.

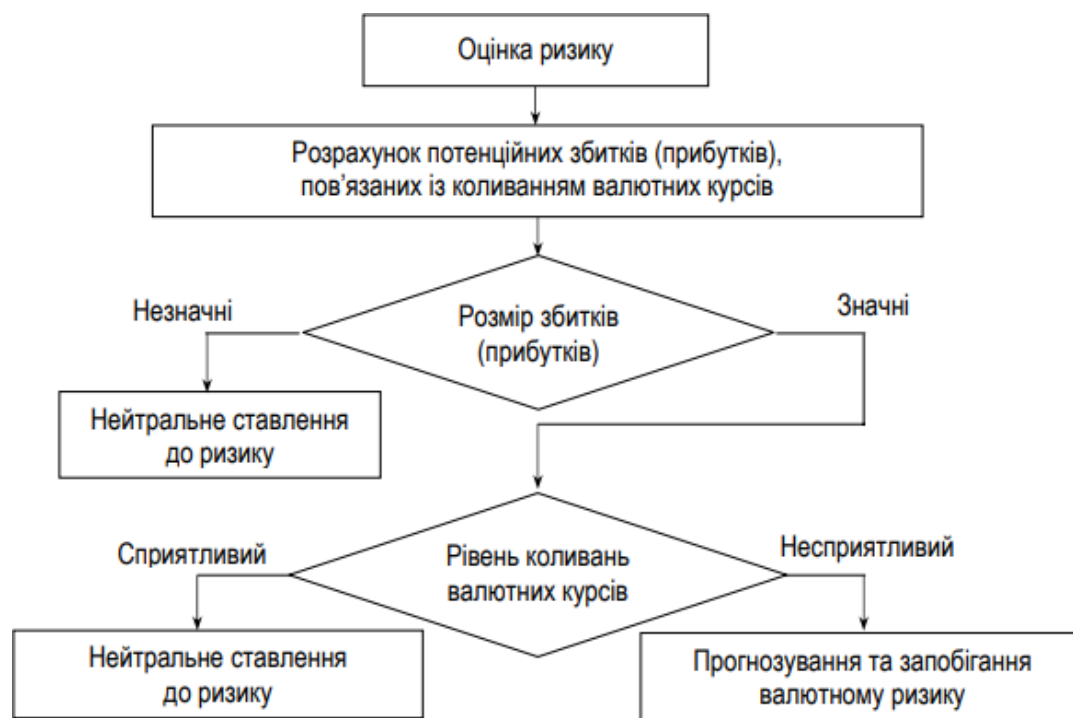
На даному етапі виділяють декілька видів валютного ризику: 1) ризик зниження фінансової стійкості підприємства виникає внаслідок незадовільної структури капіталу, що призводить до незбалансованості обсягів позитивних і негативних грошових потоків підприємства; 2) ризик неплатоспроможності підприємства характеризується зниженням рівня ліквідності оборотних активів, що призводить до розбалансованості позитивних і негативних грошових потоків підприємства в часі; 3) інвестиційний ризик характеризує можливість виникнення фінансових втрат у процесі здійснення інвестиційної діяльності підприємства; 4) кредитний ризик має місце у фінансовій діяльності підприємства при наданні ним товарного (комерційного) кредиту покупцям; 5) інноваційний ризик - впровадження нових фінансових технологій, використання нових фінансових інструментів і т.п.; 6) податковий ризик виникає в результаті зміни законодавчих актів щодо вірогідності введення нових податків і зборів, змін порядку нарахування і термінів сплати існуючих обов'язкових платежів, відміни податкових пільг тощо; 7) інфляційний ризик характеризується здатністю знецінення реальної вартості капіталу і зниження доходів від

результатів фінансової діяльності підприємства в умовах інфляції; 8) політичний ризик може проявлятися внаслідок зміни форм власності, її перерозподілу тощо.

Як в українській, так і в світовій практиці управління валютними ризиками використовують фінансові інструменти, які називають хеджуванням. Існує безліч різних методів хеджування валютних ризиків, основними серед яких можна назвати: паралельні позички; валютні застереження; валютні “подушки”; операції з валютними деривативами, у т.ч.: - валютні операції “форвард”; - операції “своп”; самострахування та інші.

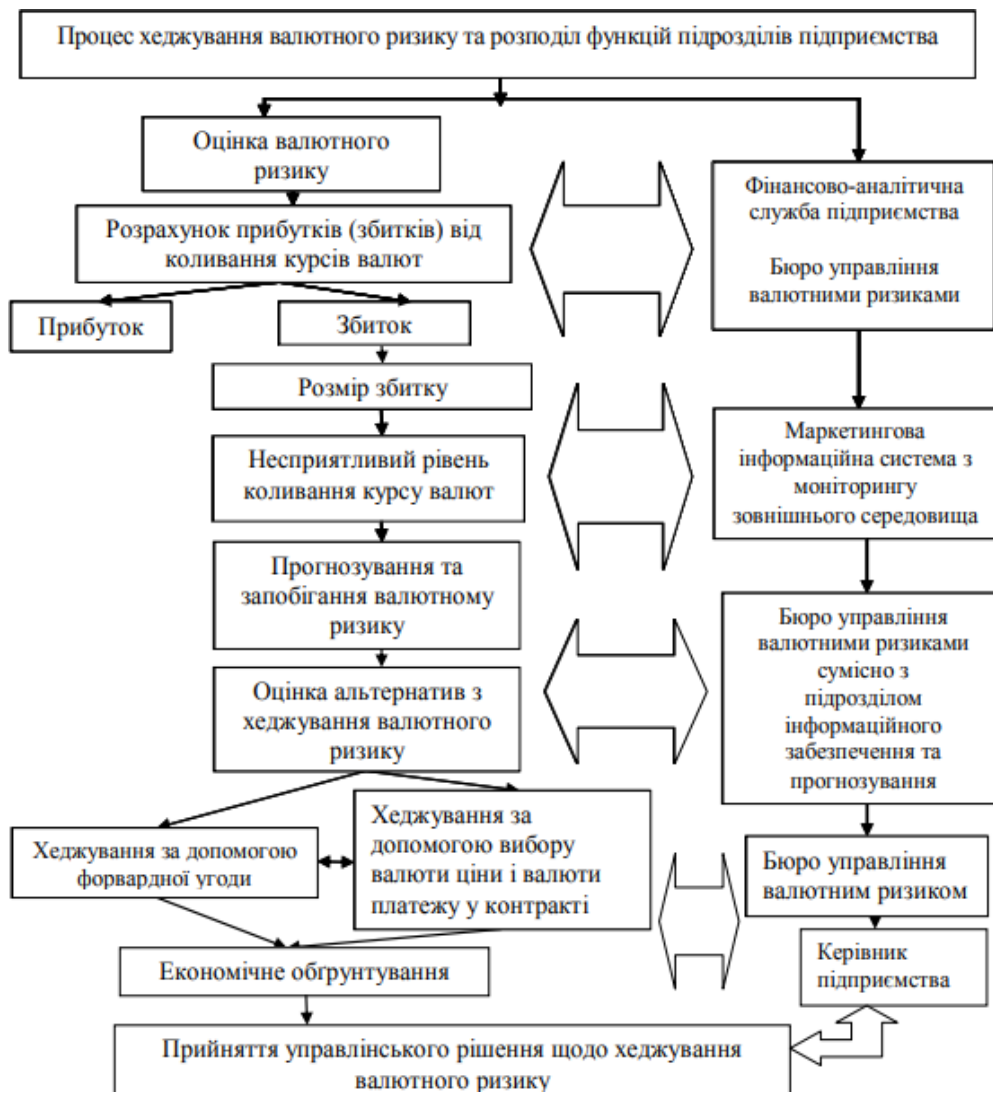
Взагалі, управління валютним ризиком передбачає проведення його детального аналізу, оцінку можливих наслідків та вибір відповідних методів страхування. Оцінка ризику передбачає визначення тривалості періоду ризику, суми коштів, що знаходяться під ризиком, та обсягу збитків за відповідними зобов’язаннями, що можуть виникнути в майбутньому.

В процесі аналізу виявлено, що є можливість оцінки валютних ризиків на практиці. Валютний ризик повинен бути ідентифікований та оцінений, необхідно визначити ступінь його впливу на фінансові результати діяльності компанії. Лише після цього можна з’ясувати питання про те, чи необхідно страхувати компанію від негативних впливів коливань курсів і яким чином це зробити (рис 1).

Окрім цього я виявила детальний алгоритм дій під час мінімізації валютних ризиків.(рис 2)

В цілому, валютну політику підприємства можна визначити як частину його загальної фінансової стратегії, що полягає в розробці системи заходів щодо нейтралізації можливого негативного впливу на діяльність підприємства, викликаного несприятливими змінами валютних курсів.

У результаті проведеного дослідження можливо рекомендувати такий алгоритм дій під час хеджування валютного ризику, який пов'язаний з відповідними аспектами реструктуризації підсистем компанії та функціями відділів в організаційній структурі підприємства, з метою їхньої націленості на формування валютної політики. На мою думку це допоможе покращити управління конкурентною позицією підприємства.

Кононенко В. О.
студентка спеціальності
Міжнародні економічні відносини
Київський національний економічний
університет ім. Вадима Гетьмана,
м. Київ, Україна
Поліщук К. В.
студентка спеціальності
Міжнародні економічні відносини
Київський національний економічний